

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211059
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119211059.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, XXX XX R., právne zastúpenej: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 3.948,29 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/137/2019-167 zo dňa 02.07.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania.

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.694,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.694,85 eur od 21.07.2020 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 60 eur, splatných vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s úhradou čo i len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 36 %.

2. Rozhodoval tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovanú zaplatiť mu sumu 3.948,29 eur s príslušenstvom, vzniknutú ako pohľadávka zo Zmluvy o pôžičke, evidenčné číslo XXXXXXXX (XXXXXXXX), ktorú uzavrel jeho právny predchodca so žalovanou dňa 03.07.2015, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 4.000 eur. Keďže žalovaná si neplnila svoje povinnosti uhrádzať mesačné splátky, dňa 19.11.2016 bol úver zosplatnený po tom, čo žalovanú žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2016 vyzval na úhradu dlžných splátok a poskytol jej lehotu na plnenie 30 dní. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že jej finančná situácia je nepriaznivá, má 6 nezaopatrených detí, z toho 2 majú ťažkú diagnózu, preto žiadala o splátkový kalendár so splátkami vo výške 20 eur mesačne. Tiež vzniesla námietku premlčania.

3. V priebehu konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu, o čom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 8Csp/137/2019-83 zo dňa 27.02.2020. Súd prvej inštancie po tom, čo uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoCsp/43/2020-123 zo dňa 25.02.2021 bol rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, po doplnení dokazovania a citujúc

ust. § 497 Obchodného zákonníka; § 1 ods. 2; § 7 ods. 1; § 16; § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 9; § 101; § 103; § 517 ods. 1, 2; § 565 Občianskeho zákonníka; § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zistil, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., a žalovaná uzatvorili dňa 03.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX /XXXXXXXXX/ (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.000,- € s ročnou úrokovou sadzbou 27,40 %, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60. splátkami po 116,59 €, pričom celkové náklady spotrebiteľa činili 2.995,40 €. RPMN a odplata bola uvedená vo výške 27,40 %, priemerná hodnota RPMN činila 18,24 % a najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2015, ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola stanovená v mesiaci júl 2020, t.j. 20.07.2020. v Zmluve sa uvádza, že priemerný čistý mesačný príjem žalovanej činí 1.200,- €, mesačné výdavky sumu (splátky úverov, hypoték, lízingov) 147,- € a iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie) sumu 13,- €. Právny predchodca žalobcu dňa 28.09.2016 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 337,11 € do 05.11.2016 a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude právny predchodca oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná si zásielku s upomienkou prevzala dňa 05.10.2016. Listom zo dňa 26.11.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 3.959,13 €.

4. Súd prvej inštancie tak zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, ktorá spĺňa všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4.000 eur, ktoré v dohodnutých mesačných splátkach riadne a včas nesplnila.

5. K námietke premlčania vznesenej žalovanou súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania až pri splátke splatnej 20.07.2016, kedy vznikol nedoplatok na splátkach vo výške 103,93 eur. Uvedené potvrdzuje aj Predžalobná upomienka, v ktorej predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci 07/2016 a nasledujúcich dvoch splátok, splatných v mesiaci august a september 2016, pričom celková dlžná suma ku dňu 28.09.2016 činila 337,11 eur (103,93 eur + 116,59 eur + 116,59 eur). Trojročná premlčacia doba teda začala plynúť dňa 21.07.2016 a uplynula dňa 21.07.2019, a keďže žaloba bola podaná ešte 21.06.2019, bola podaná včas a nedošlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky.

6. S poukazom na § 11 ods. 2 veta druhá a tretia z. č. 129/2010 Z.z. konštatoval, že žalobca nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by preukázal zisťovanie príjmu žalovanej, či už predložením výplatných pásov, resp. potvrdenia Sociálnej poisťovne a pod. Zákonodarcu vo vyššie uvedenom ustanovení ukladá veriteľovi tiež povinnosť zisťovať nielen príjem, ale aj výdavky. Veriteľ musí aktívne vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. V prejednávacom prípade žalobca nepreukázal povinnosť veriteľa zisťovať aj výdavky žalovanej a tiež to, aké má žalovaná iné dlhy, a to cez Register bankových informácií (SRI) a Nebankový register klientskych informácií (NRKI). Žalobca si dôkaznú povinnosť v tomto smere nesplnil, a preto súd vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru o hrubom porušení povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním a preverovaním schopnosti žalovanej splácať úver a z toho dôvodu aplikoval vetu druhú § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho vyhodnotil, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

7. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalobca má nárok iba na zaplatenie dlžnej istiny úveru, ktorého konečná splatnosť bola 20.07.2020. Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov a žalovaná uhradila 1.305,15 eur, zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.694,85 eur (4.000 eur - 1.305,15 eur). K priznanej sume 2.694,85 eur súd prvej inštancie priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 21.07.2020 do zaplatenia.

8. S poukazom na § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanej priznanú sumu splatiť v splátkach, predstavujúcich cca 51 % výšky pôvodnej splátky. Prihliadol na to, že žalovaná sa stará o 6 detí, z ktorých 2 majú nepriaznivý zdravotný stav a tiež na výšku pohľadávky žalobcu. Uviedol, že žalobca nebude takýmto postupným spláca pohľadávky nijako neprímerane postihnutý.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP a pri zohľadnení úspechu žalobcu a žalovanej zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 36 % (68 %

úspech žalobcu - 32 % úspech žalovanej). Konštatoval, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnom skončení veci.

10. Proti uvedenému rozsudku, a to okrem výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. S poukazom na § 103 OZ a rozsudky Krajského súdu Trenčín a Banská Bystrica, ktoré konkretizovala uviedla, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh. Rovnako namietala, že jej nebolo doručené vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto nebolo možné platne postúpiť pohľadávku z úveru, ktorý nebol platne zosplatnený. V opačnom prípade by sa jednalo o postúpenie nezosplatneného (tzv. živého) úveru, čo je v rozpore so súčasnou judikatúrou. Keďže jej nebolo doručené oznámenie o zosplatnení, je nemožné postúpiť úver, a teda žalobca v konaní nedisponuje aktívnou legitímáciou. Navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo žalobu zamietnuť a priznať jej voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Namietala, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca tak, že vymáhaná pohľadávka nie je premlčaná, a to ani sčasti. Žalovaná prevzala Predžalobnú upomienku zo dňa 28.09.2016, a to dňa 05.10.2018, čo potvrdila vlastnoručným podpisom. V nej bola upozornená na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 07/2016. Splátku neuhradila, preto veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.07.2016. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej zaslané dňa 26.11.2016 a dňa 21.07.2016 začala plynúť trojročná zákonná premlčacia doba, a keďže žaloba bola podaná 21.06.2019, nárok nie je premlčaný. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené obyčajnou listovou zásielkou. Keďže žalovanej bolo doručené upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré treba považovať Predžalobnú upomienku a následne došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, o zosplatnení žalovaná pozitívne vedela s ohľadom na bod 9.2 Zmluvných podmienok, pojednávajúci o dôsledkoch nezaplatenia splatnej splátky, tak boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Navrhoval preto napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej, táto do spisu už nepredložila žiadne podanie.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 07.04.2022 a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

14. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

15. Keďže odvolanie nebolo podané proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, lebo odvolanie bolo posúdené podľa jeho obsahu, tento výrok v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP, nadobudol právoplatnosť. Preto odvolací súd posúdil oprávnenosť odvolania proti I. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, t. j. výroku, ktorým bolo žalovanej uložené zaplatiť žalobcovi 2.694,85 Eur s prísl. a výroku o trovách konania.

16. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišuje zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1 - 4 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len OZ).

17. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihlíada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 OZ).

18. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§101 OZ).

19. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 OZ).

20. Neuvedenie zákonných náležitostí v zmluve o úvere môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky ustanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 Smernice 2008/48.

21. Zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (viď rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 09.11.2016 vo veci C-42/15).

22. Odvolací súd vo vzťahu k výroku I. rozsudku uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správne právne závery. Odvolací súd si preto osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v uvedenej časti, na ktorej v plnom rozsahu odkazuje a s ktorými sa stotožňuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP. Len na zdôraznenie správnosti rozsudku v uvedenej časti a k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

23. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že predmetný nárok žalobcu je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže nebola pri jej uzatvorení náležite skúmaná bonita žalovanej, bolo správne vyhodnotiť túto zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako z uvedeného dôvodu bolo potrebné konštatovať, že nebolo možné predčasne platne zosplatiť tento úver tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže však v čase rozhodovania súdu v predmetnej veci už boli splatné všetky pôvodne dohodnuté splátky, lebo splatnosť nastala v zmysle zmluvy 07/2020, bolo správne zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 2.694,85 eur, ako rozdielu medzi poskytnutou sumou 4.000 eur a ňou uhradenou sumou 1.305,15 eur. V tejto súvislosti je nutné vyhodnotiť tvrdenie žalovanej o tom, že jej nebolo doručené zosplatenie úveru ako nepodstatné pre toto konanie, nakoľko nárok žalobcu nebol posúdený ako nárok v súvislosti s predčasným zosplatením úveru, ale z dôvodu, že splatnosť nastala uplynutím pôvodne v zmluve dohodnutého obdobia splatnosti.

24. K ďalšej odvolacej námietke, týkajúcej sa toho, že nebola platne postúpená pohľadávka, odvolací súd uvádza, že žalovaná uzavrela predmetnú spotrebiteľskú zmluvu dňa 03.07.2015 so spoločnosťou Consumer finance holding a.s., teda nebankovým subjektom, ak teda následne bola pohľadávka vyplývajúca z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy postúpená až na terajšieho žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., ktorý jej tiež nebankovým subjektom, nie je možné to považovať za neplatné postúpenie, keďže nešlo o postúpenie z bankového subjektu na nebankový subjekt. Na veci nemôže zmeniť nič ani to, že nebol predčasne platne zosplatený pôvodný úver, lebo je možné medzi nebankovými inštitúciami postúpiť aj nezosplatený úver.

25. Nie je dôvodná ani námietka premlčania, vznesená žalovanou opakovane a to aj v konaní pred prvoinštančným súdom, ako aj v odvolaní. Už v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie v bode 12. bolo uvedené, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.07.2016, preto 3-ročná premlčacia lehota uplynula 21.07.2019 a žaloba bola podaná dňa 21.06.2019, teda včas. S uvedeným aj odvolací súd jednoznačne súhlasí. Nebolo preto možné prihliadať na námietku premlčania vznesenú žalovanou.

26. Keďže odvolateľka namietala aj nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t. j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

27. Odvolací súd má preto za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore čo do merita veci na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. V priebehu odvolacieho konania žalovaná nepredostrela taký relevantný argument, teda taký argument, majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol spôsobilý priniesť pre odvolateľku priaznivejšie rozhodnutie.

28. Možno teda skonštatovať, že súd prvej inštancie dal vo svojom rozhodnutí čo do veci samej zrozumiteľnú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovanej, a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jej právnymi názormi ešte neznamena, že došlo k porušeniu základného práva na spravodlivé súdne konanie. Prvoinštančný súd postupoval v súlade so záväznými právnymi predpismi a majúci na pamäti základné právo strán konania na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

29. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (viď napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko strán sporu k prejednávanej veci, zhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie čo do veci samej vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

30. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92 Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných

v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

31. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie čo do výroku I. ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

32. Výrok o trovách konania v rozsudku súdu prvej inštancie bol však zrušený podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, lebo odvolací súd má za to, že pri rozhodovaní o trovách konania neboli vzaté do úvahy a náležite zistené majetkové pomery žalovanej. Majetkové pomery žalovanej prvoinštančný súd zohľadnil aplikujúc § 232 ods. 4 CSP, keď jej uložil priznanú sumu s prísl. zaplatiť v splátkach po 60 eur, no nezaoberal sa vyhodnotením možnej aplikácie ust. § 257 CSP aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Aplikácia § 257 Civilného sporového poriadku pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, príslušný súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Takéto rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Rozhodovanie o trovách konania je v podstate druhotným aspektom konania, preto z pohľadu ústavnoprávnej udržateľnosti rozhodnutia sa považuje za nevyhnutné, aby všeobecný súd poskytol stranám v konaní priestor, vyjadriť sa k potenciálnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku. <<https://www.najpravo.sk/judikatura/obcianske-procesne-pravo/trovy-konania/csp-k-aplikacii-257-civilneho-sporoveho-poriadku.html>>

33. Ak súd má v úmysle použiť moderačné právo alebo ak ho niektorá zo strán navrhne, musí súd umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadrila (k zámeru aj k dôkazom). Nie je možné, aby súd dospel k vnútornému presvedčeniu, že je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 CSP a strane, ktorá by inak trovy získala, to neoznámil a táto by sa to dozvedela až z rozhodnutia. Súd v prípade použitia ustanovenia § 257 CSP je povinný „vytvoriť procesný priestor“ umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnej aplikácii tohto ustanovenia (viď nález Ústavného súdu SR z 18. júla 2018, sp. zn. I. ÚS 153/2018).

34. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania po tom, čo vyhodnotí, či v danej veci sú alebo nie sú podmienky na aplikáciu ust. § 257 CSP. Ak by takého dôvody hodné osobitného zreteľa neboli zistené, rozhodne o trovách konania podľa pomeru úspechu strán sporu a vo výroku uvedenie, kto a kedy rozhodne o výške priznaných trov konania, a to aj o trovách odvolacieho konania. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ((dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).